

Συνεχίζουμε με την τρίτη με αριθμό 502/10-2-2025 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας. «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ» κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού με θέμα: «Να σταματήσει τώρα η πειθαρχική δίωξη της δασκάλας του Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών,».

Θα παρακαλούσα να μην αναφερθεί το όνομα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σύμφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Δελή, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το ιστορικό έχει ως εξής. Το λέω γιατί πρέπει να ακουστεί το ιστορικό. Μαθητής, με πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας, μένει χωρίς την εντελώς απαραίτητη για αυτόν σχολική νοσηλεύτρια από το τέλος του περασμένου Σεπτεμβρίου του 2024. Βρισκόμαστε στο Μενίδι. Η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής άμεσα ενημερώνεται για το γεγονός αυτό. Ωστόσο, παρά τις προσλήψεις σχολικών νοσηλευτών που ακολουθούν το αμέσως επόμενο διάστημα, σε καμία από αυτές τις προσλήψεις δεν συμπεριλαμβάνεται το 7ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών, όπου και φοιτά ο συγκεκριμένος μαθητής και συνεχίζει, λοιπόν, να μην έχει την απαραίτητη για αυτόν σχολική νοσηλεύτρια. Το αποτέλεσμα είναι ο μαθητής αυτός να μένει εκτός σχολείου για δύο έως τρεις ολόκληρους μήνες.

Το θέμα φυσικά από την πρώτη στιγμή αναδεικνύεται από το εκεί σωματείο των εκπαιδευτικών, αλλά και από τους γονείς του σχολείου. Μία δασκάλα, μάλιστα, του 7^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών, αυτήν την οποία αφορά η σημερινή ερώτηση -και το όνομα το γνωρίζει και η κυρία Υπουργός, το γνωρίζω και εγώ, το γνωρίζει το σχολείο, το 7ο του Μενιδίου, το γνωρίζει όλο το Μενίδι, το γνωρίζουν όλοι οι εκπαιδευτικοί- υπερασπίζεται δημόσια το αυτονόητο δικαίωμα αυτού του μαθητή να μπορεί το παιδί αυτό να πηγαίνει απρόσκοπτα στο σχολείο του. Για αυτό μιλάμε τώρα. Τόνισε στη δημόσια δήλωσή της ότι είναι απολύτως αναγκαία για αυτό το παιδί η βοήθεια του σχολικού νοσηλευτή, και βεβαίως έκανε αναφορά στις τραυματικές συνέπειες που μπορεί να προκαλέσει μια μακρόχρονη απουσία ενός παιδιού από το σχολείο.

Μιλάμε τώρα, κυρία Υπουργέ, για έναν μαθητή που είναι στην πρώτη δημοτικού, που επαναλαμβάνει μάλιστα την τάξη, με τη σύμφωνη γνώμη και των γονέων.

Περνάνε, λοιπόν, τρεις μήνες από τη δημόσια αυτή παρέμβαση της δασκάλας, που υπερασπίζεται -και μπράβο της- τα μορφωτικά δικαιώματα του μαθητή της, και έρχεται η Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής και, αντί να την επαινέσει, την τιμωρεί και την παραπέμπει σε πειθαρχικό συμβούλιο. Είναι δυνατόν να μην αγανακτήσουν μετά οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς, όλο το Μενίδι για την άδικη αυτή δίωξη; Βροχή βεβαίως οι καταγγελίες από όλη την Ελλάδα, από σωματεία εκπαιδευτικών, από συλλόγους γονέων, από φορείς, και τα λοιπά.

Κλείνω εδώ με την ερώτηση, η οποία έχει δύο σκέλη. Πρώτον, σας καλούμε να κάνετε ό,τι περνάει από το χέρι σας -και περνάνε τα πάντα στη συγκεκριμένη υπόθεση- ώστε ο μαθητής αυτός να επιστρέψει στο σχολείο του, το 7^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών, με τον σχολικό νοσηλευτή, βεβαίως, που τον έχει ανάγκη. Και να σταματήσει τώρα άμεσα, κυρία Υπουργέ, η άδικη δίωξη αυτής της δασκάλας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα απαντήσω, με την άδεια του συναδέλφου, στο πρώτο σκέλος της ερώτησης, στην πρωτολογία μου. Και για την άδικη δίωξη θα απαντήσω στη δευτερολογία μου, αν δεν έχετε αντίρρηση.

Θα σας πω, κύριε συνάδελφε, και για τις ανάγκες των Πρακτικών, κάτι που εσείς θα έχετε ακούσει τουλάχιστον δέκα φορές εδώ, για τους μόνιμους διορισμούς οι οποίοι γίνανε, δηλαδή σχεδόν 40.000 μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών και μελών ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού, και θα έρθω και ειδικότερα στους σχολικούς νοσηλευτές που εντάσσονται στο ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό.

Τα τελευταία πέντε χρόνια έχουν διοριστεί 2.800 μόνιμα μέλη. Και θα πω, γιατί έχει σημασία, τους αριθμούς που ήταν πριν από την έναρξη των μόνιμων διορισμών. Δηλαδή τον Μάρτιο του 2020 είχαμε 708 μόνιμα μέλη ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού. Μετά τους διορισμούς και, αφαιρώντας και τα 81 μέλη που συνταξιοδοτήθηκαν, που μετατάχθηκαν και εν πάση περιπτώσει απομακρύνθηκαν, τα μόνιμα μέλη του ειδικού εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού ανέρχονται σε 3.427. Στην αρχή είχαμε 708, το λέω για να το αντιληφθούμε. Θέλω να σας πω επίσης ότι υπάρχουν και 8.372 αναπληρωτές από τους οποίους οι 2.408 είναι σχολικοί νοσηλευτές.

Να έρθουμε τώρα στην περιοχή της Β' Ανατολικής Αττικής, που ανήκει και το 7^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών, για το οποίο μας ρωτάτε. Προσλήφθηκαν στην περιοχή αυτοί 126 σχολικοί νοσηλευτές και 88 στα ΚΕΔΑΣΥ, δηλαδή συνολικά 214.

Οι προσλήψεις όπως ξέρετε, κύριε συνάδελφε, γίνονται σε τρεις φάσεις. Η πρώτη στις 30.08.2024, η δεύτερη στις 21.10.2024 η και τρίτη στις 3.12.2024. Έγιναν επίσης και τρεις ειδικές προσκλήσεις με τις οποίες έγιναν προσλήψεις στις 9.10.2024, στις 2.1.2025 και στις 15.1.2025. Να εξηγήσω σε όσους δεν ξέρουν ότι οι ειδικές προσκλήσεις γίνονται για τις περιπτώσεις που εκπαιδευτικοί παραιτούνται, δεν αναλαμβάνουν υπηρεσία, δεν μπορούν να βρεθούν από τον πίνακα του ΑΣΕΠ.

Στον συγκεκριμένο μαθητή, αντιλαμβάνομαι την παραίνεσή σας, κύριε Πρόεδρε. Ούτε το όνομα του μαθητή προφανώς θα αναφερθεί, ούτε το όνομα της εκπαιδευτικού, την οποία όμως ο συνάδελφος αναφέρει στην ερώτησή του. Δεν θα αναφερθεί από εμάς.

Στην πρώτη φάση των προσλήψεων για την κάλυψη των εκτάκτων αναγκών στα σχολεία και τη στελέχωσή τους που έγινε στις 30.8.2024 τοποθετήθηκε στο 7^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών μια σχολική νοσηλεύτρια. Ανέλαβε υπηρεσία στις 5.9.2024, δηλαδή πριν καν ξεκινήσει το σχολικό έτος. Κατά κάποιο τρόπο απορρίπτεται η ένστασή σας ότι υπάρχει αδιαφορία. Έγινε, λοιπόν, έγκαιρη τοποθέτηση. Στις 7.10.2024 όμως η σχολική νοσηλεύτρια αποχώρησε γιατί έλαβε νόμιμη άδεια. Δεν έκανε κάποια παρανομία. Τη δικαιούται και την πήρε. Υπήρχε όμως αυτή η ευαισθησία του θέματος. Έπρεπε να συνεχιστεί η ομαλή φοίτηση του μαθητή.

Η διεύθυνση πρωτοβάθμιας, ο διευθυντής του 7^{ου} Σχολείου Αχαρνών ήρθαν σε επαφή με τους γονείς του μαθητή. Τους πρότειναν δύο εναλλακτικές λύσεις. Η μία ήταν η κατ' οίκον διδασκαλία και η άλλη ήταν η μεταγραφή σε σχολική

μονάδα. Η οικογένεια του μαθητή επέλεξε να μεταγραφεί και ο μαθητής και το αδερφάκι του στο 6^ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών, στο οποίο υπήρχε σχολικός νοσηλευτής που δεν είχε λόγο να πάρει νόμιμη άδεια. Η μεταγραφή έγινε στις 4.11.2024. Το λέω αυτό επειδή μιλήσατε για πολλούς μήνες. Όπως μας ενημέρωσε επίσης η διεύθυνση πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν έχουν επανέλθει έκτοτε οι γονείς. Ο μαθητής είναι πλήρως ενταγμένος σ' αυτό το σχολικό περιβάλλον. Καλύπτεται από σχολικό νοσηλευτή.

Στο 7^ο Σχολείο Αχαρνών δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει σχολικός νοσηλευτής γιατί δεν υπάρχει άλλο παιδί που να έχει αυτή την ανάγκη. Το να αποφασίζετε εσείς και να λέτε να ξαναγυρίσει, να διοριστεί σχολικός νοσηλευτής, ερήμην των γονέων, δεν νομίζω ότι είναι και το πιο σοφό πράγμα του κόσμου. Επαναλαμβάνω ότι φοιτά το παιδί με σχολικό νοσηλευτή χωρίς να έχουν επανέλθει οι γονείς να ζητήσουν κάτι διαφορετικό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ελάτε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Να τα πάρουμε με τη σειρά. Για τους διορισμούς και τους αριθμούς που παραθέσατε, φυσικά δεν έχουμε καμία διάθεση να τους αμφισβητήσουμε. Η ζωή δείχνει όμως ότι οι διορισμοί αυτοί, κυρία Υπουργέ, δεν επαρκούν. Και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Διότι η κατάσταση στον χώρο των σχολείων είναι τραγική. Τώρα που μιλάμε, στα τέλη του Γενάρη τα κενά σε εκπαιδευτικό, σε ειδικό επιστημονικό, σε βοηθητικό προσωπικό είναι πολλά σε όλα τα σχολεία της χώρας. Οι προσλήψεις, λοιπόν, στις οποίες αναφέρατε είναι φανερό ότι δεν επαρκούν. Έτσι δεν είναι; Το δείχνει η ίδια η ζωή.

Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του 3^{ου} Γυμνασίου στο Μενίδι. Γιατί το αναφέρω αυτό, κύριε Πρόεδρε; Γιατί αυτό το 3^ο Γυμνάσιο στο Μενίδι έχει επιλεγεί να γίνει Ωνάσειο Σχολείο. Φοιτούν δυο μαθητές οι οποίοι έχουν πολύ μεγάλη ανάγκη νοσηλευτών και δεν υπάρχει σχολικός νοσηλευτής εκεί για να σταθεί δίπλα σε αυτά τα παιδιά που έχουν πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας και έχουν και βεβαιώσεις από κρατικά νοσοκομεία. Δικαιούνται σχολικό νοσηλευτή και δεν τον έχουν σε ένα σχολείο που πάει να γίνει Ωνάσειο. Μάλιστα για το θέμα αυτό έχουμε καταθέσει και ερώτηση στη Βουλή από τις 23 Γενάρη. Μας κουνάτε συνέχεια το δάχτυλο για την εφαρμογή του νόμου. Νομίζω ότι και το Υπουργείο είναι υποχρεωμένο εκ του νόμου να απαντάει στις ερωτήσεις. Δεν το κάνει όμως πάντα. Η συγκεκριμένη ερώτηση παραμένει αναπάντητη από τις 23 του Γενάρη. Υπάρχουν ένα σωρό ερωτήσεις οι οποίες δεν έχουν απαντηθεί από το Υπουργείο. Και μπορώ να τις καταθέσω όποτε θέλετε. Αυτό δεν είναι νόμος; Δεν είναι υποχρέωση για την Κυβέρνηση; Γιατί δεν τον εφαρμόζει; Όσο για το άλλο, στην πραγματικότητα με την επίκληση του νόμου αμφισβητείτε το δικαίωμα στην απεργία και στη συγκεκριμένη περίπτωση βεβαίως το δικαίωμα της δασκάλας στην ελευθερία του λόγου.

Για τη συγκεκριμένη δασκάλα δεν τοποθετηθήκατε. Θα το κάνετε ελπίζω στη δευτερολογία σας. Διώκεται, λοιπόν, η συγκεκριμένη δασκάλα επειδή έπραξε το καθήκον της ως εκπαιδευτικός και ως άνθρωπος, κυρία Υπουργέ. Τέτοιες δασκάλες θέλουμε για τα παιδιά μας. Τέτοιες χρειάζονται τα σχολεία μας, ο λαός μας. Να διδάσκουν με τις πράξεις τους την ανθρωπιά και να δίνουν το παράδειγμα με τον αγώνα τους για τη μόρφωση των παιδιών του λαού μας. Στα βήματα της Ρόζας Ιμβριώτη, της Έλλης Αλεξίου, της Αθηνάς Μπενέκου, της Βαγγελιώς Κλάδου, της Βαγγελίτσας Κουσιάντζα από τη Θεσσαλία. Τέτοιες δασκάλες θέλουμε.

Και είναι πραγματικά θλιβερή η μικροψυχία της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και κατ' επέκταση και του Υπουργείου Παιδείας που είναι ο πολιτικός προϊστάμενος αυτής της υπηρεσίας -εσείς τους διορίζετε- και απύθμενη πραγματικά η αντιπαιδαγωγικότητά της με το να τιμωρεί από τη μια αυτή την άξια δασκάλα και από την άλλη με απόφασή της να βάζει το μαχαίρι στο κόκαλο στους γονείς, «τι θέλετε να γίνει με το παιδί σας; Θέλετε να το κρατήσετε στο σπίτι;». Και μιλάμε τώρα για ένα παιδάκι Α΄ Δημοτικού. Και πώς θα κοινωνικοποιηθεί αυτό; Ή να πάει σε άλλο σχολείο, Και οι γονείς λέει συμφώνησαν. Και αυτό εσείς το θεωρείτε σωστό και παιδαγωγικό.

Υπάρχει όμως και συνέχεια, κύριε Πρόεδρε. Αυτός ο μικρός μαθητής πήγε και με τη «συναίνεση» –σε πολλά εισαγωγικά- των γονέων σε αυτό το 6^ο και 12^ο Δημοτικό Σχολείο -την υπόθεση τη γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά- που είχε όντως σχολικό νοσηλευτή. Ξέρετε τι έγινε μετά; Το σχολείο αυτό, το 6^ο και 12^ο που πήγε, κρίθηκε ακατάλληλο. Εκκενώθηκε αυτό το σχολείο και όλο το σχολείο πήγε σε μια άλλη περιοχή στα κοντίνερ του παλιού 21^{ου} Δημοτικού στην περιοχή της Μπόσκιζας, πέντε χιλιόμετρα μακριά. Σας φαίνονται λογικά όλα αυτά; Όχι βέβαια.

Τι κάνετε στο τέλος με τη δίωξη αυτή, την οποία ελπίζω να ανακαλέσετε και να ακυρώσετε; Καταφεύγετε, εντείνετε την καταστολή, την τρομοκρατηση, τον αυταρχισμό. Αυτό κάνετε στα σχολεία. Έχετε σπείρει τον τρόμο και τον φόβο στα σχολεία. Αναλογιστείτε για το πώς μπορεί να γίνει μάθημα μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα ενάντια σε εκπαιδευτικούς αλλά και σε μαθητές που αγωνίζονται. Θα μου πείτε τα ίδια κάνει η Κυβέρνηση παντού με όλους. Η τρομοκρατία και ο εκφοβισμός πάνε παρέα με τις άδικες πολιτικές. Όμως την αδυναμία σας φανερώνετε με αυτό και όχι τη δύναμή σας γιατί τη δύναμη την έχουν οι εργαζόμενοι. Και βέβαια παιδεία τελικά, κυρία Υπουργέ της Παιδείας, με τον βούρδουλα πάνω στους εκπαιδευτικούς δεν μπορεί να γίνει αυτό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ελάτε, κυρία Υπουργέ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Προφανώς και δεν μπορεί να γίνει. Όπως δεν μπορεί να γίνει και με ασυδοσία. Γιατί κάτι τέτοιο εσείς θέλετε να γίνεται. Να μην υπάρχουν κανόνες, να μην υπακούουν στους κανόνες οι εκπαιδευτικοί. Το λέτε πάντοτε με περισσή ευκολία. Φαντάζομαι ότι κι εμείς που συμμετέχουμε σε αυτή τη διαδικασία σε κάποιους κανόνες υπακούμε, από ενδυματολογικούς μέχρι συμπεριφοράς. Φαντάζομαι ότι κι εσείς προσέχετε τι μου λέτε και εγώ πώς σας απαντώ όπως το κάνουν και όλοι οι συνάδελφοι. Κανόνας είναι και αυτός. Κανόνας είναι το πώς υποβάλετε τις ερωτήσεις και πώς σας απαντούμε. Δεν τις φέρνετε στο Υπουργείο μου, στο γραφείο μου ή το σπίτι μου. Κανόνες ακολουθούνται. Και οι εκπαιδευτικοί οφείλουν να ακολουθούν κανόνες και το κάνουν. Και μην προσπαθείτε να δημιουργήσετε εδώ την εντύπωση ότι οι εκπαιδευτικοί παρανομούν και οι εκπαιδευτικοί αντιδρούν και οι εκπαιδευτικοί δεν σέβονται. Σέβονται και προσφέρουν. Τα παιδιά τα οποία μεγαλώνουν και διακρίνονται εκείνοι τα εκπαιδεύουν.

Έχετε μια άλλη μόνιμη τακτική, κύριε συνάδελφε. Κάθε φορά θέτετε και θέματα στα οποία δεν είμαι προετοιμασμένη να απαντήσω γιατί ακριβώς δεν είναι στην ερώτηση. Λέτε για παιδιά τα οποία δεν έχουν νοσηλευτές ή σχολεία στα οποία δεν υπάρχει ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό γιατί δεν έχω πρόχειρα τα στοιχεία να σας απαντήσω, όπως σας απάντησα γι' αυτή την περίπτωση, παρότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι γίνονται για τους νοσηλευτές

και ειδικές προσκλήσεις και τοπικές προσκλήσεις και δεν εμφανίζονται. Κι αν συζητούνταν σήμερα όλες οι ερωτήσεις τις οποίες όφειλα να απαντήσω θα βλέπατε ότι υπάρχει περίπτωση που είχαμε κονδύλια και προκηρύξαμε θέσεις για 28 νοσηλευτές και εμφανίστηκε μόλις ένας. Αυτό δεν είναι ευθύνη του Υπουργείου. Και αναφέρατε, επίσης, με πάρα πολύ μεγάλη ευκολία ότι έκλεισαν τα σχολεία, κρίθηκαν ακατάλληλα, πήγαν σε κοντέινερς. Έγινε τηλεεκπαίδευση λόγω ακαταλληλότητας των κτιρίων. Κι αυτό έγινε από τον δήμο και την περιφέρεια. Επανήλθαν σε ασφαλές κτίριο και τα παιδιά στεγάζονται εκεί.

Σε ό,τι αφορά τη δέσμευσή μου να απαντήσω, όπως έχω υποχρέωση για την εκπαιδευτικό, θέλω να σας πω ότι οι εκπαιδευτικοί πράγματι μπορούν να μιλούν αλλά πρέπει να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του διευθυντή του σχολείου και του συλλόγου διδασκόντων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σοβαρά;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Ναι. Αυτός είναι ο νόμος. Σας ενοχλεί. Θα σας ενοχλούσε όμως αν οι δηλώσεις κάποιου εκπαιδευτικού ή κάποιας εκπαιδευτικού ήταν διαφορετικές από αυτά που πιστεύετε και θέλετε εσείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Πρέπει να ρωτάνε εσάς πρώτα, δηλαδή, πριν μιλήσουν; Τι ακούμε!

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Και θα ερχόσασταν εδώ με ερώτηση για να ψέξετε το Υπουργείο -και ορθά- γιατί αφήσαμε εκπαιδευτικό, άνδρα ή γυναίκα, να κάνει δηλώσεις οι οποίες ήταν αντίθετες με αυτά που εσείς θέλετε. Λοιπόν, ο έλεγχος γίνεται για να διαπιστωθεί εάν ο διευθυντής ή ο σύλλογος διδασκόντων έδωσαν την απαιτούμενη άδεια. Όταν μιλάει κάποιος εκπαιδευτικός στο κοινό πρέπει να υπάρχει αυτή η άδεια. Αυτή είναι η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σοβαρά τώρα; Είναι δυνατόν να λέτε αυτά τα πράγματα;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Αυτό ισχύει. Είναι γνωστό στους εκπαιδευτικούς, μην επιμένετε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Δεν μπορεί ένας δάσκαλος να βγει και να μιλήσει;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Να σας πω κάτι; Καταγράφεται η διαφωνία σας, καταγράφεται πάντοτε η διαφωνία σας σε οτιδήποτε γίνεται σύμφωνα με το νόμο, με τις διατάξεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ακούτε τι λέτε;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού):

Μην με διακόπτετε τώρα. Είπατε ό,τι είχατε να πείτε, ας πω κι εγώ. Την καταγράφουμε τη διαφωνία σας, την γνωρίζουμε, αυτό δεν αλλάζει τη διάθεση του Υπουργείου μας να εφαρμόζει το νόμο.

Οι εκπαιδευτικοί μας, λοιπόν, οφείλουν και σε αυτό να συμμορφώνονται. Εάν διαπιστωθεί ότι δεν συμμορφώνονται, θα υπάρχουν άλλες αποφάσεις. Εάν διαπιστωθεί. Δεν επεμβαίνουμε, δεν ανακαλούμε τα έγγραφα -απάντησα και στον κ. Λαμπρούλη, πριν- δεν είναι δική μας δουλειά ο πειθαρχικός έλεγχος. Είναι, όμως, δουλειά των εκπαιδευτικών να εφαρμόζουν το νόμο.

Σας ευχαριστώ πολύ.